

**Corpus Juris Canonici, Per Regulas Naturali Ordine
Digestas, Usuque Temperatas, Ex Eodem Jure, Et
Conciliis, Patribus, Atque Aliunde Desumptas, Expositi**

Opus, Tum In Rebus Obscuris Claritate, Tum Dispersis Collectione ac
delectu, in contrariis conciliatione, eximium, simulque Indicibus ac
Præfationibus, Notisque quamplurimis & exquisitis illustratum, ; In Tres
Tomos divisum

Complectens Prolegomena Ad Jus Canonicum In Se Et Universim
Consideratum

Gibert, Jean-Pierre

Coloniæ Allobrogum, 1735

§. III. An Constitutio à Statuto differat & in quibus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74413](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-74413)

§. III.

An Constitutio à Statuto differat & in quibus.

REGULA I.

Si Constitutio sumatur pro Lege Publicâ, Statutum verò pro Lege Privatâ, sive cuidam Corpori propriâ, distinguuntur inter se, sed non in aliis quam ipsis.

1. Constitutio sic sumpta fieri nequit, nisi ab habentे potestate n' condendi Legem; Statutum verò ita consideratum ab alio fieri potest. C. 6. 8. 9. ff. de Conf.

2. Constitutio hujusmodi condi non debet, nisi in Bonum Publicum; Statutum verò istud in Privatum fieri potest C. 8. 9. cit.

3. Constitutio hujusmodi non aboletur per unicum actum contrarium, alium à revocatione sive expressâ, sive tacita; Statutum verò illud tollitur per unicum actum contrarium. C. 8. 9. cit.

4. Constitutio à Superiore confirmata abrogari non potest, illo non consentiente; Statutum in privatum Corporis commodum conditum abrogari potest in scio Superiore, à quo confirmatum est C. 8. de Conf.

5. Constitutio per Contrariam revocatur, eti posterior de priore fileat; at Statutum non tollitur per Constitutionem contrariam, nisi de illo mentionem faciat, dum tamen sit rationabile. C. 1. de Conf. in VI. in quo hujus discriminis hæc affertur Ratio, quod Constitutio sit quid Juris, Legislator autem omnia Jura in scrinio pectoris habere censeatur; Statutum verò sit quid Facti, Facta autem à Legislatore probabili ignorari possint.

REGULA II.

Etsi Constitutio & Statutum sic considerata in fine distinguantur, in eodem tamen quoad aliquid convenient.

RATIO. Finis Constitutionis, est Publica utilitas Provinciæ, vel Regni, finis verò Statuti est privata alicuius Corporis utilitas, idèque in fine distinguantur; in eo, tamen convenient, quoad unum, nempe, quod sicut Constitutio non valet, si in Commune omnium Subditorum Commodum non fiat, ita nec Statutum valet, si in Communem omnium Membrorum Corporis utilitatem non vergat. C. 6. de Conf.

REGULA III.

Quamvis Constitutio à Superiore confirmata, & Statutum itidem à Superiore confirmatum, different quoad modum, quo abrogantur, in hoc tamen quoad aliquid certo casu convenient.

RATIO. Si Statutum à Superiore confirmatum respectuat præcipue Ecclesiæ utilitatem, ut si statuatur, quod Canonici tot recipiantur, quot ferre possunt Ecclesiæ facultates, tunc Statutum, Confirmatorie in, scio abrogari nequit, factum est enim per confirmationem Confirmandis Statutum, ut rationatur PAXNORMITANUS in C. 8. de Conf.

REGULA IV.

Constitutio & Statutum primo & secundo modo sumptum, id est pro Lege Privatâ & pro Lege Publicâ, convenient etiam in sequentibus.

1. Tām Constitutio, quam Statutum si privata sint, in se nulla sunt, à quocumque Superiori confirmata sint. C. 12. de Conf. integrâ DECRETALI.

2. Utrumque declaratur ex Consuetudine. C. de Conf.

3. Nec Constitutio, nec Statutum mutari possunt, nec nova induci à Capitulo, Episcopo non consente, si hinc Episcopo præjudicium inferatur. C. 9. de Conf. integrâ DECRET. COLLECT. V.

4. Constitutio & Statutum de novo facta, futura non preterita respiciunt; nisi nominativi in eis de præteritis caveatur, vel Jus Vetus declarant. C. 2. & 13. Idem Conf. C. 7. de Aestate & qual. in COLL. I. de Præteritis cavent. CLEM. I. de Regular. & CLEM. 2. de Aestate & qualit.

5. Sicut à Constitutione, quam Papa confirmavit, Inferior dispensare, ita & derogare, Statuto ab eodem confirmato potest. C. 5. de usur. C. 8. 9. de Conf.

6. Quod de uno connexorum statuitur, sive per Constitutionem; sive per Statutum: ad aliud conexum extenditur. C. 3. de Conf.

7. In omni Constitutione & Statuto subintelligunt conditio, sine qua justa esse nequeunt. C. 9. de Conf.

8. Neutrum ligat ignorantes, qui scire non potuerunt. C. 2. de Conf. in VI.

9. Utrumque, si sit pœnale, in dubiis benignius est interpretandum, unde potius restringendum, quam extendendum C. 11. de Conf. C. 22. de Elef. in VI.

10. Utrumque quibusdam in Casibus mutari potest, debetque. C. 4. 11. de Rescript. in VI.

§. I V.

Quibus Casibus liget Constitutio Ecclesiastica, quibus non.

REGULA.

Extrà sequentes Calus semper ligat Constitutione Ecclesiastica. C. 7. 10. de Conf. C. 12. de Reb. alien. C. 7. de Immun. Eccles.

1. Si fiat à Laico propria autoritate, eti Ecclesiæ faveat, quod restringendum ad res Spirituali Potestati reservatas, in quibus Laicum manet obsequendi necessitas, non authoritas imperandi. C. 10. de Conf.

2. Si sufficenter non promulgetur, ut fieret; si v. g. Constitutio Concilii Provincialis vel Generalis extrà Locum, in quo celebratum est, non publicaretur. Idem dic de Episcopi vel Pontificis Constitutione, quæ in Locis, ad quæ extenditur, non promulgatur. Ut autem sufficenter promulgetur, non requiritur, ut singulis intimetur, sed satis est, ut in Locis, in quibus Divina audiunt Subditi, publicetur. C. 1 de Postulatione. CONC. TRID. C. 1. SESS. XXIV. de Martin. CONC. LATER. VI. C. 25. de Accusat. CONC. TOLET. C. ult. DIST. XVIII. quæ omnia jubent, ut conditi à se, vel ab aliis condendi Canones in Locis & coram iis, ad quos extenduntur, promulgentur.

3. Si sciri non potuerit ab iis, ad quos extenduntur, sine istorum culpâ. C. 2. de Conf. in VI. C. 2. C. 1. de concess. Præb. in VI. nec obstatet.

4. Si in non Subditos fiat. C. de Conf. in VI. Statuto.

5. Si Subditi extra Territorum Contentis demoren- tur. ibid.

6. Si prava in se sit, ut si quid contrâ Fidem vel Bonos Mores contineat. C. 4. DIST. X. C. 12. de Conf. in integrâ C. ult. de Prescript.

7. Si urgeat illam non servandi necessitas. C. 2. de Obsr. Jejunii.

8. Quando revocata est, vel expressè, vel tacite, nimurum per contraria C. de Conf. in VI.

9. Si hujusmodi Constitutioni deroget Lex Spiritus Sancti, quædictur Lex privata, ex eo quod in Singulorum corde scribatur. C. 2. CAUS. XIX. Quæsr. II. C. 2. de Locat & Cond.

10. Si sit nociva.

11. Si circa res merè temporales fiat, dissentiente Supremo Principe. C. 13. Qui filii legitimi, in quo dicitur Supremus Princeps in Temporalibus nemini subjici nisi Deo.

Nota circa numerum primum hujus Regule, à Bono Principe de rebus sacris Leges duplice modo condi posse